

داستان دلیجه و ستاره‌ی سرخ

«ستاره‌ی سرخ بلگراد»، دیگر تیمی مدعی نیست و حتا بازی‌های خانگی‌اش خیلی طرفدار ندارد اما همچنان حضور «دلیجه»‌ها در سکوها پررنگ است و فضای بلگراد اختصاص دارد به قهرمانی ۳۴ سال پیش این تیم در اروپا.

نام ستاره‌ی سرخ بلگراد بزرگ است. وزن دارد. برای کسانی که به یاد دارند، لحظه‌ی اوج این باشگاه در سال ۱۹۹۱ بود؛ زمانی که پس از ضربات پنالتی نفس‌گیر مقابل المپیک مarseille، جام قهرمانان اروپا را بالای سر برد. آن تیم با رهبری سینیشا میهایلوویچ، رابرت پروسینچکی و دژان ساویچوویچ در سال‌های بعد با فروپاشی بالکان در جنگ، تکه‌تکه شد. باین‌حال، میراث آن پابرجاست. دیوارنگاره‌ها، گرافیتی‌ها، خیابان‌های مزین به رنگ‌های قرمز و سفید در بلگراد، همگی داستان باشگاهی را روایت می‌کنند که از محو شدن سرباز می‌زند.